

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/35/2019
Identifikačné číslo spisu: 2517010267
Dátum vydania rozhodnutia: 17.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2517010267.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 17. septembra 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. K. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 16T/99/2017, o dovolaní obvineného H. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. septembra 2018, sp. zn. 3To/77/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. K. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo 7. mája 2018, sp. zn. 16T/99/2017, uznal obvineného za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 26. apríla 2017 v čase od 20:00 hodiny do 06:30 hodiny dňa 27. apríla 2017 v obci G. Z. kliešťami prestrihol z prístupovej cesty pletivový plot vedúci na pozemok k rodinnému domu číslo XXX a cez takto vzniknutý otvor vošiel na pozemok H. Y., z ktorého následne prestrihol pletivový plot oddeľujúci tento pozemok od pozemku s rodinným domom číslo XXX, na ktorom si z vnútornej strany vytiahnutím zarážky otvoril plechovú bránu vedúcu na prístupovú cestu a z pozemku odcudzil tam zaparkované osobné motorové vozidlo zn. Toyota RAV 4, červenej farby, rok výroby 1995, bez evidenčného čísla VIN E ktoré malo v spínacej skrinke kľúče a toto vozidlo doviezol do obce Y., kde ho odstavil na dvor rodinného domu číslo XX, čím majiteľovi vozidla E. Z. spôsobil škodu vo výške 325 eur.

Uložený mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona mu súd uložil trest prepadnutia vecí:

- kliešte zn. Jäger Direkt Profesionál žltá - modrá rukoväť,
- ruksak zn. Husky oranžovej farby,
- kliešte - kombinačky celokovové,
- kovové kliešte s červenou rukoväťou,
- kovové kliešte s modrou rukoväťou,
- kliešte - kombinačky celokovové,
- kovové kliešte s červenou rukoväťou,
- hasák - červenou rukoväťou,
- skrutkovač s čierne červenou rukoväťou,
- sekera s drevenou rukoväťou,
- tesárske kladivo červeno čierne s čiernou rukoväťou,
- hasák- šedej farby,
- pár rukavíc zn. Červa, zeleno čiernej farby,
- ruksak zn. TOUROPA bordovo modrozelennej farby.
- kliešte - kombinačky s modro-žltou rukoväťou,
- kovové kliešte s červenou rukoväťou,
- kliešte celokovové čiernej farby,
- skrutkovač s modro žltou rukoväťou,
- skrutkovač s červenou rukoväťou, vykĺpací nožík s hnedou drevenou rukoväťou,
- kľúč na matice -celý - očkový kľúč 12 x 13 mm,
- hasák extra - nastaviteľný kľúč 250 mm x 10 mm,
- vidlicový kľúč na matice, veľkosť 11 x 13 mm,
- očko - vidlicový kľúč na matice 11 x 11 mm,
- sada imbusových kľúčov,
- gurtňa - sťahovací popruh červenej farby,
- gurtňa - sťahovací popruh oranžovej farby.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu súd uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Trnave uznesením z 13. septembra 2018, sp. zn. 3To/ 77/2018, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Obvinený H. K. podal prostredníctvom obhajcu, JUDr. Martina Benického 25. februára 2019 dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku. Porušenie práva na obhajobu videl v tom, že boli v konaní produkované dôkazy len v neprospech dovolateľa a navrhované dôkazy, predovšetkým výsluch E. P., súd zamietol, čím bola porušená zásada rovnosti strán v zmysle § 2 ods. 14 Trestného poriadku a nebol rešpektovaný kontradiktórny charakter konania. Práve tento svedok mohol doviezť motorové vozidlo pred miesto trvalého bydliska. Namietal vyjadrenie súdov, ktoré ho v rozhodnutiach označili ako skúseného recidivistu. Prvostupňovému súdu vytkol konštatáciu v odôvodnení rozhodnutia, v zmysle ktorej nebola preukázaná jeho prítomnosť na pozemkoch poškodených, pričom spochybnil záver, že vzhľadom na protézu nemohol preskočiť plot vo výške 1,8 m, pretože to nie je jednoduché ani pre zdravých ľudí. Bol tak uznaný za vinného na základe toho, že má hendikep, a preto nepreskočil 1,8 m plot a prišiel s plánom prestrihnúť pletivo. Upriamil pozornosť na viaceré skutkové pochybenia, na ktoré poukázal v podanom odvolaní, odvolacím súdom však boli zamietnuté. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku namietal, že mu bol uložený trest za skutky, ktoré nespáchal, pričom vytkol pochybenie spočívajúce v tom, že dolná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej mu bola uložená výmera trestu sa v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností zvýšila o 1/3. Súd tak dovolateľovi mal podľa odôvodnenia rozhodnutia uložiť trest odňatia slobody za skutky v trestnej sadzbe v rozmedzí od piatich rokov a šiestich mesiacov do desiatich rokov a nemohol mu tak byť uložený nižší trest, vzhľadom na prítomnosť priťažujúcej

okolnosti spočívajúcej v tom, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný. Trest mu však nebol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, čo súd neprípustne zdôvodnil tým, že je recidivista so zjavnými sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, ktorého od páchania protiprávnej činnosti neodradil ani pomerne dlhý čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody. V tejto skutočnosti videl naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, zaujal totiž názor, že bol dvakrát potrestaný za spáchanie trestných činov v minulosti. Najskôr bol „potrestaný“ zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 a následne nedostal trest na najnižšej hranici z dôvodu, pre ktorý sa mu už predtým zvýšila dolná hranica trestnej sadzby, a teda za spáchanie majetkových trestných činov v minulosti. V súvislosti s uloženým ochranným opatrením, dôvodom uloženia ktorého bola skutočnosť, že trestný čin spáchal pod vplyvom návykovej látky zaujal názor, že súd mal na jeho prípad použiť iné hmotnoprávne ustanovenie, a to konkrétne § 363 Trestného zákona, keďže skutok mal spáchať pod vplyvom návykovej látky.

Žiadal, aby Najvyšší súd vyhovel návrhu na dovolanie a podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 13. augusta 2019, sp. zn. 3 To/77/2018, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na citované rozhodnutie a Krajskému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej len „prokurátorka“) zaujala názor, že v predmetnej trestnej veci nie sú splnené dôvody dovolania. V súvislosti so zamietnutím návrhu obhajoby na vykonanie výsluchu svedka E. P. poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR (R 7/2011). Zdôraznila, že za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy OČTK v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom nezodpovedajúcim predstavám obvineného, nemožno uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku konštatovala, že okresný súd u obvineného správne zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko sa v jednočinnom súbehu dopustil dvoch trestných činov. Správne zistil aj príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, na dôvodnosť ktorej nasvedčuje odpis z registra trestov obvineného, z ktorého vyplýva, že obvinený bol v minulosti viackrát súdne trestaný, a to aj pre trestnú činnosť rovnakého druhu, než pre akú je stíhaný v súčasnej dobe, poľahčujúca okolnosť nebola zistená. Pri prevahe príťažujúcich okolností prvostupňový súd v súlade so zákonom ukladal obvinenému podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby zvýšil o jednu tretinu. Súd tak ukladal trest v tzv. modifikovanej upravenej trestnej sadzbe v rozpätí od päť rokov a šesť mesiacov až desať rokov. Argumentáciu obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku s poukazom na uvedené hodnotila ako nedôvodnú. Záverom vyjadrenia navrhla dovolanie pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Obvinený v stanovisku k vyjadreniu prokurátorky opätovne zotrval na prítomnosti dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku. Vyjadrenie prokurátorky v súvislosti s nevykonaním dokazovania v predpokladanom rozsahu je podľa obvineného v rozpore s § 2 ods. 10 Trestného poriadku, v intenciách ktorého OČTK postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vo veci, bez dôvodných pochybností, vytkol tiež skutočnosť, že v konaní boli produkované dôkazy v jeho neprospech a navrhnuté dôkazy súd zamietol. Mal tiež za to, že súd pochybil pri ukladaní trestu a opakovane vytkol, že bol dvakrát potrestaný za to, že bol v minulosti súdne trestaný, rozhodnutie je tak založené na nesprávnom právnom posúdení.

V rukou písanom dovolaní doručenom prvostupňovému súdu 10. apríla 2019 obvinený tvrdil, že bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže, ktorú nespáchal, a to na základe odpisu z registra trestov. V tomto podaní ďalej tvrdil že 27. apríla 2017 mu v doobedňajších hodinách zabúchal

neznámy muž a povedal mu, že má vzadu auto, ktoré má spojazdniť, odkázať mu to mal E. P. a ďalej predostrel vlastnú verziu skutkových okolností, zdôraznil pritom vtedajší zápal nohy a skutočnosť, že časť ľavej končatiny mu bola amputovaná, čo vylučuje, aby preliezol plot, za ktorým sa nachádzala jama, pričom v čase spáchania skutku bol pod vplyvom liekov.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolania sú prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h), boli podané oprávnenými osobami [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), a súčasne spĺňajú podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a), b), d), e), ani písm. f) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, (prvá veta) dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno ako okolnosť použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Najvyšší súd v prvom rade opakuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiacie v prospech obvineného, aby páchatel bol odsúdený len za to, čo spáchal. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto jeho porušenie je aj dôvodom na podanie dovolania [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku]. Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku.). Za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Trestného poriadku), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Trestného poriadku). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Trestného poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku). Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania je možné písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak urobiť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou vyhlásenie predsedu senátu podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku, že dokazovanie je skončené. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (R 114/2016).

Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu uplatnil námietku, podľa ktorej súd nevyhovel návrhom na vykonanie dokazovania, predovšetkým návrhu na výsluch svedka E. P. a tiež skutočnosť, že boli vykonávané dôkazy len v neprospech obvineného s následkom porušenia zásady rovnosti strán.

V súvislosti so zamietnutím návrhu na vykonanie výsluchu svedka E. P. dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že svedok nebol v prípravnom konaní vypočutý. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ČVS: ORP-717/3-VYS-TT-2017La vyplýva, že obvinený ani ustanovený obhajca doplnenie prípravného konania výsluchom tohto svedka nenavrhl (č. l. 345 a nasl.). Rovnako tomu bolo v konaní pred prvostupňovým súdom, pretože dovolateľovi bola doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Piešťany z 5. septembra 2017, sp. zn. Pv 261/17/2204, v závere ktorej bol okresnou prokurátorkou zhrnutý zoznam dôkazov, ktoré navrhla vykonať na hlavnom pojednávaní. Prípisom doručeným spolu s obžalobou 13. septembra 2017 bol obvinený samosudcom v zmysle § 240 ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku vyzvaný na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov, na ktorú výzvu aktívne nereagoval oznámením návrhov na vykonanie dokazovania nad rámec dôkazov uvedených v obžalobe. V súvislosti s tvrdeným porušením zásady kontradiktórnosti konania dovolací súd poukazuje na to, že obvinený, ako aj obhajca boli po vykonaní jednotlivých dôkazov na hlavnom pojednávaní konanom pred prvostupňovým súdom vyzvaní samosudcom na zaujatie stanoviska ku každému oboznámenému a vykonanému dôkazu. Predseda senátu na záver každého hlavného pojednávania konaného 8. januára 2018, 12. marca 2018, 18. apríla 2018 a napokon tiež pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní 7. mája 2018, dovolateľa, ako aj jeho obhajcu opakovane vyzýval na oznámenie návrhov na doplnenie dokazovania (§ 272 ods. 2 Trestného poriadku). Obvinený ani prostredníctvom ustanoveného obhajcu doplnenie dokazovania na výzvu predsedu senátu ďalšími dôkazmi nenavrhl. Dovolaciu námietku založenú na tom, že súdy zásadným spôsobom porušili právo obvineného na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku) tým, že zamietli návrh na vykonanie dokazovania tak dovolací súd považuje za nedôvodnú. V súvislosti s namietanými skutkovými okolnosťami vykonania skutku dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že predmetom dovolacieho konania v súlade so zásadou viazanosti dovolacieho súdu skutkovými zisteniami súdov nižšieho stupňa nie sú námietky skutkové, správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.). Taktiež nemožno prisvedčiť dovolacej námietke o porušení zásady rovnosti strán v trestnom konaní tvrdením o vykonaní len dôkazov v neprospech dovolateľa. Z vyššie uvedeného je totiž nepochybné, že obvinený bol v priebehu trestného konania pasívny a návrhy na doplnenie dokazovania v jeho prospech, s výnimkou vlastnej výpovede nepredložil. Zo zásady rovnosti strán totiž vyplýva, že tak prokurátor, ako aj obžalovaný (ako dve nosné strany trestného procesu), majú prístup k dôkazom a argumentom protistrany a majú možnosť ich spochybníť (konfrontačná zásada) - rovnosť

strán je chápaná ako rovnosť v procesných právach a nie v povinnostiach, nakoľko je v zásade len povinnosťou prokurátora, aby dokazoval vinu obžalovaného, samotný obžalovaný môže byť pasívny a nemusí nič spochybňovať a ani dokazovať.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Ako už vyššie najvyšší súd uviedol, podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je naplnený vtedy ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. Dovolateľ tento dôvod nesprávne subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Druhom trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa, sa rozumejú prípady, keď súd obvinenému uložil niektorý z druhov trestov (§ 32 Trestného zákona) napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že obvinený bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Obvinený v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, pričom predmetnú námietku oprel o to, že súdy postupovali v rozpore so zásadou ne bis in idem, keďže zohľadnili priťažujúcu okolnosť, z ktorého dôvodu bola zvýšená dolná hranica trestu odňatia slobody o jednu tretinu a následne súdom nebol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby, dovodiac tým, že obvinený je recidivista. Dovolací súd je toho názoru, že obvinený touto argumentáciou spochybňuje správnosť uloženého trestu.

Najvyšší súd v prvom rade zdôrazňuje, že v zmysle rozhodnutia č. 18, prijatého v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2015, je otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného. Ak ale súd v napadnutom rozhodnutí konštatuje danosť niektorej tejto okolnosti, no v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku môže znamenať

naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Prvostupňový súd však správne postupoval, keď vzhľadom na zistenú prítomnosť dvoch príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, a teda prevahu príťažujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody pre skutok, posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorý prvý čin spáchal prisvojením si cudzej veci tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a to závažnejším spôsobom konania - vlámaním a druhý trestný čin spáchal neoprávneným vniknutím do obydlia. Vzhľadom na mnohosť trestných činov predseda senátu v intenciách § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, vzťahujúceho sa na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, pričom zákon umožňoval za spáchanie tzv. krádeže vlámaním v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Po vykonanom zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Trestného zákona) súd ukladal trest v správnej výmere, v rámci modifikovanej trestnej sadzby, ktorú ustálil na päť rokov a šesť mesiacov až desať rokov. V súvislosti s tvrdeným porušením zásady ne bis in idem, zohľadnením predchádzajúcich odsúdení dovolateľa neuložením trestu na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby najvyšší súd konštatuje, že z odpisu z registra trestov obvineného zo 4. mája 2018 zistil, že v čase ukladania trestu bolo v odpise vykázaných 14 záznamov o predchádzajúcom odsúdení obvineného, predseda senátu tak pri ukladaní trestu správne konštatoval recidívu v konaní trestnej činnosti páchatelom (č. l. 489). V súvislosti s tvrdeným porušením vyššie uvedenej zásady dovolací súd poukazuje na to, že k jej porušeniu by došlo v prípade, ak by spáchanie predchádzajúcej trestnej činnosti popri zohľadnení príťažujúcej okolnosti súčasne podmieňovalo použitie vyššej trestnej sadzby (R 1 /2011).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Toto ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Svojou dikciou za bodkočiarkou vylučuje skutkové námietky, tzn. nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom hodnotiaceho procesu.

Nie je možné s poukazom na tento dovolací dôvod domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Podstatou správnej právnej kvalifikácie teda je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie citovaného dovolacieho dôvodu.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona kto sa požitím alebo aplikáciou návykovej látky, hoci aj z nedbanlivosti, privedie do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov; ak sa však dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom.

Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal, že vzhľadom na uložené ochranné opatrenie podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, a to ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou malo byť jeho konanie kvalifikované ako trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona. Dovolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na to, že prvostupňový súd predmetné ochranné opatrenie uložil vzhľadom na závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. Ľubice Ondrisovej, pretože z okolností prípadu a výsluchu obvineného je nepochybné, že trestný čin spáchal pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním. Súdy tak v základnom konaní skutok správne posúdili ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, pretože obvinený sa dňa 26. apríla 2017 v čase od 20:00 hod do 6:30 hod zmocnil cudzej veci, a to motorového vozidla zn. Toyota RAV 4, červenej farby, rok výroby 1995 a majiteľovi vozidla, E. Z. spôsobil malú škodu vo výške 325,- eur a tento čin spáchal vlámaním, pretože vyššie uvedeného dňa skutok vykonal tak, že kliešťami prestrihol z prístupovej cesty pletivový plot oddeľujúci tento pozemok od pozemku s rodinným domom číslo XXX, na ktorom si z vnútornej strany vytiahnutím záružky otvoril plechovú bránu vedúcu na prístupovú cestu. Obvinený tak v zmysle § 122 ods. 4 Trestného zákona nepochybne vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia a prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou (prestrihol pletivový plot, vytiahnutím záružky z vnútornej strany otvoril plechovú bránu vedúcu na prístupovú cestu) (R 6/2012). Taktiež porušil domovú slobodu tým, že vnikol na inkriminovaný pozemok, pričom toto vniknutie bolo nežiaduce, bez súhlasu či proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie do domu. Domom iného je pritom potrebné rozumieť nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, tvoriace príslušenstvo domu, ako sú pivnica, ale aj uzavretý dvor a príľahlá ohradená záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tu nachádzajú, ako to konštatoval v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd.

Naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu opilstva podľa § 363 Trestného zákona u páchatel'a vyžaduje privedenie sa, hoci aj z nedbanlivosti, do stavu nepríčetnosti požitím alebo aplikáciou návykovej látky. Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria však MUDr. Ľubica Ondrisová v znaleckom posudku č. 28/2017, jednoznačne vylúčila nepríčetnosť dovolateľa v čase spáchania skutku. Zo záverov znaleckého posudku naopak vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle a v čase skutku netrpel žiadnou takou poruchou, či už trvalou alebo prechodnou, majúcou zásadný vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti. Znalkyňa tiež vyslovila odborný názor, že závislosť od opiátov, akcentácia osobnosti, deprivácia osobnosti ani mnesticke poruchy nemali, čo sa týka ovplyvnenia rozpoznávacích a ovládacích schopností u H. K. forenzný význam.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

Na podklade vyššie uvedeného je nesporné, že nie sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a preto najvyšší súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. K. na neverejnóm zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.